

tudine sue gratia mendaciū hoc callide adinuenere
ut sic facundus et doctus a semidocti vulgi assensu
qui stultus honorē sepe dat indignis: renunciaretur
Quod quā sit parū phō (necū theologo) cōueniens. Se
necam queso cōsulat Qui dementē et insanū cū iudi
care nihil cūctat quē clamores imperitorū hilariores
dimittūt. Musonius quā vulgaras obuiasque laudes
amare: turpe esse et indecorū phō asserit. Hec em̄ am
bitio in theatro fortasse histrioni nō etiā in scola the
ologo concedit. Sed ut ei iam suo sibi telo vulnus
faciā Non est p̄fecto theologus ut ip̄e videri cupit
Nā maledicere: mentiri: et infectū p̄ facto criminari
nequaquā meo iudicio theologo opus est. sed fabula
toris (et rectissime fabulator est quā neque vera neque ver
isimilia affert) vel potius infamis. iuxta illud Glacii
nostri dicentis. Fingere qui non visa potest: cōmissa
tacere Qui nequit. hic riger est hūc tu romane caueo
Qui rogo sunt illi: bone theologe quos ais theolo
gia loco suo pellere ac ceterorū illi intellectualiū ha
bitū monarchiā eripere voluisse. Istud est palilloge
(ut nunc in teip̄o vere agnoscas crimen quod alijs
falso obiectas) Istud est in quā mussitare et spargere
voces in vulgū ambiguas. Ac uti de Hāmbale aiūt
toto terrarū orbe hostem taz sancte (quā est poetica
quā sisse scierat. Et quo prodire conijcio cur poete
apud aliq̄s loco parū habeant honesto. Et cur taz
salubri studio nō inhietur (Attende quā apte v̄ba hec
in te retorque. i possint. Et quicumque in eo te machi
natū esse rem iniquā dixit non procul a vero absuit.
Videris mihi. bona tua venia dixerim. nepotulus
esse Thersite sine v̄llo iudicij negocio ita loquentis:
ut se loqui nescire oibus facile psuadeat: quo morbo
laborantes: locutuleids: blatterones: et linguaces an
tiqui vocabant. nō theologos: qui paucile